

protože mají jeho obraz zastíněný zkušenostmi s nedobrymi pozemskými otci nebo jinými autoritami. Hadova lest nás uvrhla do pochybností o Boží dobrotě. Ježíš naši představu o Otci očistuje: učí nás Boha oslovovat „Abba, Otče“, a tím nás zve, abychom i my objevili Boha jako svého tatínka, abychom začali odkládat karikatury Boha, které jsme si vytvořili nebo převzali. Když se Ježíš modlil, otevřelo se nebe, zazněl Otcův hlas a sestoupil Duch Svatý! Pro nás je důležité, že otevřené nebe je od té doby skutečností, s níž můžeme počítat: díky Kristu můžeme už stále zakoušet otevřené nebe, které bylo zavřeno od Adamova hříchu. Tím „otevřeným nebem“ však nejsou rozestoupená oblaka na obloze, nýbrž otevřené Boží srdce. Každý z nás, kdo se modlí v Ježíšově jménu, má otevřený přístup k Otci a patří mu stejné vyznání otcovské lásky, které se ozvalo u Jordánu: „Ty jsi můj milovaný syn... má milovaná dcera!“¹

Ale kdokoli se odváží tímto způsobem vstoupit do Ježíšovy vlastní modlitby a nazývat Boha svým „Otcem“, musí okamžitě dodat slovo „nás“. Toto prosté slůvko poukazuje také na základní pravdy evangelia: nový vztah s Bohem má jako svůj okamžitý následek také nový vztah mezi lidmi. Od teď už nejsme sami, jsme členy společenství. Vstup do nového vztahu s Bohem společně s Ježíšem vede také ke zjištění, že jsme spojeni se všemi, kteří nastoupili stejnou cestu! ² Svatý Cyprián říká: „Ježíš, učitel jednoty, nechtěl, aby se každý modlil jen sám za sebe: Otče můj... chléb můj...“ – Nestačí tedy mít jen vztah k Bohu a nestarat se o své bližní. Mohu být spasen pouze tehdy, budu-li se snažit pomáhat ke spáse i druhým.³

Bůh tím, že nám dovoluje mu tykat, riskuje, že nám zevšední a bude nám až „příliš blízký“. Pak už nebudeme žasnout nad divy jeho moudrosti a lásky. V tom nám má odpomoci vědomí: *Bůh je naprosto jiný* než mi lidé, je „na nebesích“. Slova „**jenž jsi na nebesích**“ neukazují v žádném případě na vzdálenost v prostoru, ale na rozdíl v *kvalitě*. Nebe není nějaké místo v běžném slova smyslu, ale spíš jde o duchovní prostor, stav, který se vytváří tam, kde je Bůh. A ten je přece všude: v každém okamžiku, situaci, ve všech věcech...ale jako ten, „který je na nebesích“, tzn. je přítomen svým zvláštním božským způsobem, duchovně. Slova „jenž jsi na nebesích“ ukazují, kdo jsme my a kdo je Bůh. *Mezi člověkem a Bohem není rovnocenné partnerství.*

Jestliže vstupní slovo „Otec“ ukazuje na blízký, rodinný vztah, pak slova „jenž jsi na nebesích“ nás odkazují do *správných mezí*: dětská důvěřivost a přichylnost - ale také posvátná úcta. Toto dvojí tvoří harmonický akord ve vztahu mezi člověkem a Bohem. To nás chrání před dvěma extrémami: před drzou familiérností a opovážlivým spoléháním, snižováním Boha na svou úroveň - a na druhé straně před úzkostlivou bázní, jansenismem, který Boha vidí jen jako majestátního a přísného Pána, před nímž se člověk musí jen a jen kořit.³

- Zpracováno podle: 1. Vojtěch Kodet: *Přežít nebo prožít mši svatou?*
2. John z Taizé: *Modlitba otčenáš*
3. Pavel Hověz: *Pane, nauč nás modlit se*

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
7.5.	4. velikonoční	Sk 2,14a.36-41	1Petr 2,20b-25	Jan 10,1-10
14.5.	5. velikonoční	Sk 6,1-7	1Pt 2,4-9	Jan 14,1-12
21.5.	6. velikonoční	Sk 8,5-8.14-17	1Pt 3,15-18	Jan 14,15-21
28.5.	7. velikonoční	Sk 1,12-14	1Pt 4,13-16	Jan 17,1-11a

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

131. ČÍSLO

Květen 2017

Drazí bratři a sestry,

radost střídá radost. Jásavé aleluja velikonočního oktávu předává štafetu před-alpské a za-alpské radosti z Matky Boží. Tento měsíc raší květ ze všech nejkrásnější. Krásný a tajuplný zároveň. Je pravda, že se každý rok radujeme z této růže, letošní mariánský měsíc však bude výjimečný. Ne, že by byly odhaleny nějaké utajované skutečnosti, nebo byly objeveny nějaké dosud neznámé drahokamy, které zdobí Naši Paní. Ale čas teče jako voda a tento rok se naplní až po okraj první džbán ze svatby, kterou zachránila pravá Eva, matka všech živých. Džbánů bylo šest jako zjevení v západním cípu Evropy. Podobně jako tehdy tak i dnes trápí starou Dámu jménem Evropa různé nemoci. Jako tehdy je i dnes lék stejný. Nemůžeme se vymlouvat, že ho neznáme, že nám ho žádný lékař nepředepsal. Ten recept nám předepsal opravdový lékař duše i těla. Ten recept nám s velkou láskou i důsledností připomněla naše Matka. Jak odpovíme? Jako vzpurné děti, které odmítají hořký lék?

Ale dost hraní na schovávanou, je třeba vyjít z našeho úkrytu na překrásný jas slunce. Připomínám všem zbožným katolíkům, kteří na první den tohoto roku oslavovali Matku Boží, slova našeho otce biskupa: *V naší diecézi bude fatimská socha Panny Marie v pátek 22. září 2017, kdy bych velmi rád celou naši litoměřickou diecézi opět zasvětil Panně Marii. (...) Již však nyní vás všechny, bratři a sestry, vybízím, abychom nejen ten den, ale celý rok prožili v úzkém sepětí s Matkou církve.* Pro ty, kteří zaspali nejen prvního ledna ale rovnou první čtyři měsíce, mám pozitivní zprávu: ještě je čas naplnit slova našeho pastýře. Pokud si jeho následující slova vezmeme k srdci, budou naše skutky balzámem na jeho srdce: *Fatimské zjevení bychom mohli shrnout do několika málo vět a slov: obrátit se k Bohu s velkou důvěrou, konat pokání za hříchy své a svých bližních, neboť peklo je hrůznou skutečností, odmítnout sobectví vlastních zájmů na úkor druhých, pochopit cenu utrpení jako součást následování Krista, sklonit se k ponižovaným a trpícím s úctou k jejich smírným obětem, ve světě přemáhat zlo dobrem, zamilovat si Krista - jediného Spasitele lidí a uvěřit jen Jemu a nikomu jinému.* Až tedy budeme v ruce držet tu nejmocnější zbraň, kterou není GBU-43 MOAB, a budeme se obracet na Matku všech, pamatujme na slova našeho pastýře a prosme o odvahu, touhu a sílu je naplnit v našem životě. To bude ta pravá bomba, která rozpoutá ničivou sílu proti pravému nepříteli a zapálí svět tím očistujícím a životodárným ohněm, který přišel vrhnout na zem náš Pán. Na závěr znovu ocitujeme závěr pastýřského listu: *Proto vás, bratři a sestry, drazí diecézané, už dnes na Nový rok 2017, jubilejní Fatimský rok, upozorňuji na letošní záříjové zasvěcení Panně Marii, a velmi*

bych si přál, aby v naší diecézi na přímluvu Matky Boží rostl počet těch, kteří by současný tak neklidný svět změnili k lepšímu. Jsem přesvědčen o tom, že dílčím způsobem každý z nás je schopen účasti na tomto vznešeném díle záchrany. Vybízím vás k tomu, prosím vás o to, a na přímluvu Bohorodičky vám všem žehnám. *Váš + Jan*

A k tomuto požehnání se přidávám i já: *Váš + Pavel*

STANE SE

Měsíc květen je zvláštním způsobem svěřen Matce Boží Panně Marii. Překrásným výrazem katolických křesťanů jsou proto v tomto měsíci **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI**, k jejichž hojné účasti bychom Vás rádi povzbudili.

- V pondělí **1.5.** bude v děkanském kostele **mše sv. v 8 hod.**
- V pondělí **1.5. ve 14.00 hod.** bude poutní mše sv. v Málkově ke cti **sv. Josefa**. Všichni jste srdečně zváni!!
- Ve středu **3.5. v 18.00 hod.** bude slavena v děkanském kostele mše sv. za účasti generálního vikáře Mons. ICLic. Mgr. Martina Davídka a po večerní mši svaté bude jednání ekonomické rady farnosti.

Ve čtvrtek **4.5.** v děkanském kostele bude ranní mše sv. **v 7.15 hod.** a také mše sv. **v 18.00 hod.**, jelikož bude v naší farnosti probíhat **ECHARISTICKÝ DEN** s celodenním výstavem Nejsvětější svátosti oltární. Adorace od 8 hod. – 17.55 hod.

- V pátek **5.5. v 16.30 hod.** mají na děkanství setkání Broučci.
- V pátek **5.5. v 18.45 hod.** bude na děkanství setkání mládeže.

V sobotu **6.5. v 10 hod.** jste zváni na **JARNÍ POUŤ NA KVĚTNOV**. Začátek je u kříže na návsi a pokračuje se za modlitby sv. růžence do kostela, kde bude slavena mše svatá.

- V sobotu **6.5. ve 13.00 hod.** budou v děkanském kostele oddáni Veronika Černá a Pavel Ďurica.
- V neděli **7.5. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli

- V pondělí **8.5.** bude **v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství a **v 18.00 hod.** večerní mše sv. v děkanském kostele.
- Ve středu **10.5.** po večerní mši sv. je nabídka **následného vzdělávání se ve víře** na děkanství. Srdečně jste zváni!
- Ve čtvrtek **11.5. bude v 17.00 hod.** na děkanství setkání manželat

V sobotu **13.5. bude rekolekce – duchovní obnova farnosti.**
Začíná mši sv. v 7.15 hod. a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli.
Zakončení kolem 11 hod.

- V neděli **14.5. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v Lidni ke cti **sv. Floriána**. Jste srdečně zváni!
- V neděli **14.5. ve 14.00 hod.** bude mše sv. Březně u Chomutova.

- Ve čtvrtek **18.5. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **19.5. v 16.30 hod.** mají na děkanství setkání Broučci.
- V pátek **19.5. v 18.45 hod.** bude na děkanství setkání mládeže.

V sobotu **20.5.** jste zváni na **ORELSKOU POUŤ NA KVĚTNOV**, kde bude **ve 14 hod.** slavena mše svatá.

- V pondělí **22.5.** bude **v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství a **v 18.00 hod.** večerní mše sv. v děkanském kostele.
- Ve středu **24.5.** po večerní mši sv. je nabídka **následného vzdělávání se ve víře** na děkanství. Srdečně jste zváni!
- Ve čtvrtek **25.5. o Slavnosti Nanebevstoupení Páně** bude v děkanském kostele též mše sv. **v 18 hod.**

V sobotu **27.5. se bude konat farní pouť do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě**, patronce naší diecéze a patronce rodin, dětí a mládeže. Zapište se prosím v kostele.

MODLITBA PÁNĚ – OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA NEBESÍCH

V novém seriálu budeme rozjímat nad modlitbou Otčenáš. Možná si říkáte, proč číst o modlitbě, kterou zná každé malé dítě a kterou se možná i denně modlíte. Právě proto! Aby nám tento úžasný a jedinečný odkaz našeho Pána Ježíše nezevšedněl, abychom se Otčenáš opravdu MODLILI, ne jen bezmyšlenkovitě recitovali. To může být pro leckoho z nás důležité zjištění: připustit si, že se neumím modlit, ačkoli umím recitovat mnohé modlitby. Modlit se totiž učíme celý život, tak jak roste náš vztah s Bohem.¹

Apoštolové, kteří viděli Ježíše, jak se modlí, ho žádají: „Nauč nás modlit se.“ Byli to Židé, a tudíž pro ně modlitba byla významnou součástí života. Měli modlitby pro všechny příležitosti, přesto žádají Pána, aby je naučil se modlit. Žádají tedy nejspíš něco jiného – chtějí se naučit *Ježíšovu modlitbu*, která rekapituluje Ježíšovo specifické poselství. Přejí si být uvedeni do jeho osobního vztahu s Bohem. A Ježíš reaguje na jejich žádost tím, že je naučí právě Otčenáš (Lk 11,2-4, Mt 6,9-13).² Modlitba Páně je velkým darem, protože jsme v ní dostali příklad od samotného Ježíše Krista, jaký obsah i formu má mít každá naše modlitba. Otčenáš je proto *školou modlitby*. Učí nás, že nejprve máme prosit o Boží záležitosti a pak teprve o splnění našich potřeb.³

Otče náš – už první slova v nás musí vzbudit úžas. Kdo může říct Bohu Stvořiteli „tatínku“ a dokonce mu tykat! Navíc sami se tímto oslovením prohlašujeme za Boží děti - jak troufalé z pohledu jiných náboženství! Jejich vyznavači možná nazývají Boha také Otcem, je to ale otec často krutý, ze kterého jde strach, a běda, pokud poruší jeho zákon! Sv. Pavel však říká, že křesťanství je přechodem z *otročtví* do *synovství*. Jinými slovy vztah s Bohem, který byl (u Židů) určován strachem, je přeměněn ve vztah důvěry. Ale této přeměny jsme nedosáhli my sami, je to dílo samotného Boha skrze Ježíše, syna Božího. Skrze Syna jsme se všichni stali syny a dcerami Božími. Svým životem, smrtí a vzkříšením nám Kristus umožňuje vejít do stejného vztahu s Bohem, jaký s ním má on sám, takže „byl prvorozený mezi mnoha bratřími“ (Řím 8,29). Toto uskutečnil, pokračuje sv. Pavel, sesláním svého Ducha do našich srdcí, Ducha, který v nás volá *Abba*, Otče. Výraz *Abba* vyvolává pocit nebývalé intimity. Je to aramejský výraz pro táta. Aramejščina byla pro semity jazykem každodenního života, jazykem bible a liturgie byla hebrejščina. Proto muselo být pro apoštoly obzvlášť překvapivé, když je Pán učil říkat Stvořiteli takto familiérně...

Abba je také výrazem důvěry a synovské lásky. Stejně jako dítě, které se obrací na tatínka pokaždé, když se dostane do sebemenších potíží, kdo nazývá Boha svým *Abba*, vnímá jeho neustálou přítomnost a vidí v něm zdroj bezpečí.² Někteří lidé se neradi modlí k Bohu Otcí,